

تاریخچه مبلمان به سال های بسیار دوری برمی گردد. زمانی که هنوز مفهومی به نام مبلمان شناخته نشده بود، انسان ها به شیوه ای طبیعی، در راستای رفع نیازهایشان از امکاناتی که طبیعت در اختیار آنها قرار می داد، استفاده می کردند. تنه درختی که بر اثر باد افتاده بود یا سنگ های جدا افتاده به عنوان مکانی برای نشستن، یک قطعه سنگ بزرگ و مسطح به عنوان میزی برای انجام کارها و خزه ها، سرخس ها و پوست های پشمی به عنوان مکانی برای خواب مورد استفاده قرار می گرفتند. با گذشت قرن ها انسان با خلاقیتش، ساخت مصنوعات را آغاز کرد، او به دنبال پیدا کردن جایگزین برای امکانات طبیعی بود. با توجه به ترجیحات جوامع، مصنوعات تغییر شکل دادند و انواع جدیدی از مبلمان ایجاد شدند که هر کدام عملکردهای خاص خودشان را داشتند. مبلمانی برای نشستن، دراز کشیدن، کار کردن، غذا خوردن، ذخیره سازی و... اولین سازندگان مبلمان در طول تاریخ به صورت رسمی شناخته شده اند اولین خاندان پادشاهی مصر باستان هستند که به حدود ۳۰۰۰ ق.م سلطنت می کردند. در مقاله تاریخچه مبلمان نمونه های شاخص انواع مبلمان در هر دوره، طراحان و تغییرات روند طراحی مبلمان در جهان را از دوران دیرینه سنگی تا امروز بررسی می کنیم.

مجسمه خدایان در پیشا

تاریخ نشان از استفاده انسان از مبلمان دارد

تاریخچه مبلمان در دوران دیرینه سنگی و نو سنگی (۲,۵ میلیون تا ۱۰ هزار سال ق.م)

شواهدی وجود دارند که نشان می دهند انسان اواخر دوران دیرینه سنگی و اوایل دوران نوسنگی (ده هزار سال قبل از میلاد) نیز مبلمان می ساخته است. مجسمه ونوس دوران دیرینه سنگی نشان این ادعاست.

مواد

از نظر تاریخی متداول ترین مواد ساخت مبلمان در آن دوران چوب بوده و طبق یافته های باستان شناسی در زمین های پست تر از سنگ، فلز و استخوان حیوانات به ویژه استخوان ماموت ها نیز استفاده می شده است. شکارچیان ماموت که به شیوه نیمه یکجانشینی زندگی می کردند، بعد از عصر یخبندان -حدود ۱۸ هزار سال پیش- به دلیل سبک زندگی، اقتصاد و مذهب به نوآوری در مبلمان به ویژه فرهنگ استفاده از مواد پرداختند.

تاریخچه مبلمان : آثار مبلمان به جا مانده در اورکنی اسکاتلند

فرم و عملکرد

نشانه دیگر وابستگی طراحی مبلمان به سبک زندگی این است که مردم ساکن اورسیا به دلیل یکجانشینی، ۱۰ هزار سال زودتر از خاورمیانه ای ها به استاندارد های ساخت مبلمان دست یافتند. البته به دلیل اکتشافات بیشتر در اروپا هم اطلاعات بیشتری از تاریخچه مبلمان آن منطقه موجود است. برای مثال در سواحل اسکاتلند نشانه هایی از کمد، مبلمان و تخت سنگی ۳۲۰۰ ق.م کشف شده است. طراحان ماقبل تاریخ هم به ظاهر اهمیت می دادند و هم به دنبال کارایی ساخته هایشان بودند.

تاریخچه مبلمان در مصر باستان

تاریخچه مبلمان باستان (۳۰۰۰ ق.م - ۴۰۰ م)

تاریخچه مبلمان در مصر باستان

از مصر باستان کشفیات، نقوش برجسته و نقاشی دیواری فراوانی باقی مانده که نشان دهنده مبلمان آنهاست.

مبلمان به جا مانده از مصر باستان

مواد

مصریان از عاج فیل، فلز برنج، نقره، طلا، مروارید، لاک الکل، چینی رنگارنگ و سنگ های نیمه قیمتی استفاده می کردند. هرچه مبلمان ارزش و جایگاه بالاتری داشت، در ساخت آن از چوب با ارزش تری مانند چوب درخت آبنوس، سدر، سرخدار، افاقیا، زیتون، بلوط و انجیر استفاده می شد که آنها را از آسیای صغیر وارد می کردند. همچنین چسب استخوان برای لکه گیری و روکش به کار می رفت.

فرم و عملکرد

نجاران اغلب پایه ها را به شکل پاهای حیوانات می ساختند.

اتصالات و تکنیک

تکنیک آبرکاری طلا برای تزئینات و اتصالات کام و زبانه و پین دار، دم چلچله و یا سربه سر(نیم و نیم) استفاده می شد.

نمونه های شاخص

در تاریخچه مبلمان مصر می توان به تصویر تشییع جنازه خانواده ای اشاره کرد که بر روی یک نیمکت با پشتی کوتاه و پایه هایی شبیه پای شیر نشسته اند. روی میز کوتاه انواع قربانی ها و سبزیجات قرار دارد. تخت توتانکامون (Tutankhamun's throne) که بسیار خارق العاده و مربوط به ۱۳۲۵ سال ق.م است و در موزه قاهره نگهداری می شود. این صندلی با طلا، نقره، سنگ های نیمه قیمتی و خمیر شیشه های رنگی تزئین شده و پایه ها به شکل پنجه و سرشیر و است و دسته هایش دو بال دارد. همچنین یک صندلی تاشو با طراحی جالب در مقبره توتانکامون وجود دارد. این صندلی با جابجا کردن پشتی آن به چهارپایه تبدیل می شود. نقش و نگار روی آن شبیه به پلنگ است و پایه ها به سر اردک. پشتی صندلی بسیار تزئین شده است.

دو صندلی با یک طرح که به فاصله هزار سال در مصر و

فنلاند مورد استفاده قرار می گرفته است

بقایای به جا مانده از مبلمان نشان می دهد که طراحی مبلمان بسیار سریعتر از دانش معماری رشد پیدا کرد. با این وجود، عملکرد بعضی از آنها گاهی به حدی بی عیب و نقص بوده که صدها سال بدون تغییر باقی مانده است. برای مثال طرح صندلی که کارگران مصری ۲۸۰۰ سال ق.م ساخته اند، در سال ۱۸۰۰ به وسیله کشاورزان فنلاندی مورد استفاده قرار می گرفت.

تاریخچه مبلمان

تاریخچه مبلمان در ایران باستان

برای بررسی تاریخچه مبلمان ایران باستان شواهد تصویری به اندازه مصر موجود نیست. اما اطلاعاتی وجود دارد. در فرهنگ ایرانیان جایگاه فرد نشسته بر فرد ایستاده مزیت داشت و همین باعث افزایش احترام به حاکمان می شد. تهیه مبلمان برای پارسیان هزینه بسیار بالایی داشت، بیشتر در بین ثروتمندان متداول بود و برای مهمانان مهم مورد استفاده قرار می گرفتند.

فرم و عملکرد

مبلمان پارسی تزیینات غنی و زیبایی چشمگیری داشتند. در اتاق های پارسیان معمولا مبل های کمی قرار داشت و بیشتر از کوسن برای تکیه دادن و نشستن بر روی زمین استفاده می کردند. به همین دلیل میزها کاربرد خیلی کمی داشتند.

تصویر تخت پادشاهی

نمرود

تاریخچه مبلمان در میان رودان باستان

مبلمان در میان رودان با مبلمان پارسیان شباهت هایی داشت.

فرم و عملکرد

ویژگی مبلمان آشوری، سازه های اسکلت مانندی بودند که مبلمان رویشان قرار می گرفت. پایه ها مانند مصر باستان شکل پنجه های شیر داست و در طراحی ها از سر و اندام کامل حیوانات و انسان نیز استفاده می کردند. همچنین تختخواب آشوریان نسبت به تختخواب مصریان ارتفاع بیشتری داشت، چرا که هنگام پذیرایی از مهمانان آنها را بر روی تختی مجلل می نشاندند. مهمانان بر روی این تخت لم می دادند و پذیرایی می شدند. مبلمان آشوری بزرگ، سنگین، حجیم و غیرکاربردی بودند و وظیفه اش بیشتر نشان دادن جایگاه اجتماعی کاربر بود تا راحتی و آسایش او.

مواد

مبلمان آشور از برنز ریخته گری شده ساخته می شد. صندلی ها و کاناپه ها با پارچه های رنگارنگ روکش می شدند.

نمونه شاخص

تخت پادشاهی نمرود که و بر روی پایه های صندلی، بریدگی های حلقه ای و مارپیچ و در کنار آن یک زیرپایی قرار دارد و در موزه بریتانیا نگهداری می شود. این تصویر سنگی مربوط به ۸۶۰ سال پیش از میلاد است.

میزها در یونان باستان بلند بود و

مناسب افرادی که ایستاده کار می کردند

تاریخچه مبلمان در یونان باستان

اگرچه از مبلمان یونان باستان مبلمان مشخصی در موزه ها نیست، اما با نقاشی های دیواری و روی ظروف سفالی همچنین سنگ فرش ها و اسناد مکتوب می توان ساختار مبلمان یونانی را به صورت کامل تشخیص داد. قدیمی ترین مبلمان یونان از طراحی های مصری الهام گرفته است، اما تکامل انواع مبلمان در یونان به روش مردم آن منطقه اتفاق افتاده به صورتی که در قرن پنجم ق.م شاهد پیشرفت و اوج آن هستیم.

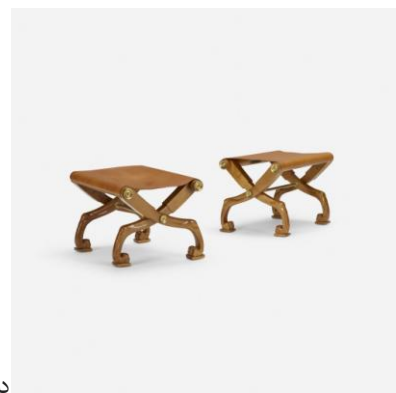

ترونوس

ديفروس اكلادياس

ديفروس

كلين

کلاین

تاریخچه مبلمان در یونان باستان

فرم و عملکرد

در تاج تخت های یونانی، اغلب از چهره های حیوانات یا انسان برای تزئین استفاده می شد و در بسیاری جزئیات شبیه به تخت های مصریان و آشوریان بود. کلاین نام تخت (Kline) یونانیان باستان بود که تاجش مثل پشتی صندلی ساخته می شد و به نوعی پدر شزلون های امروزی محسوب می شود. تاریخچه مبلمان یونان باستان با اسامی خاص صندلی ها شناخته می شود. نام های کلیسموس (Klismos)، کلینتر (Klinter) و کلیسجا (Klisja) مخصوص صندلی های سبک و پشتی دار بود. پایه های این صندلی ها به سمت جلو و عقب انحنا داشت و اغلب برای خانم ها مورد استفاده قرار می گرفت. ترونوس (Thronos) یا کاتدرا (Cathedra) صندلی هایی سنگین و با پشتی و مخصوص آقایان طراحی شده بودند. این صندلی ها نشان دهنده اقتدار، موقعیت خانوادگی و اجتماعی مرد خانواده بودند. چهارپایه دیفروس (Diphros) کوتاهتر بود، پشتی نداشت، پایه های گرز مانندش راست و عمود بر زمین قرار می گرفت. چهارپایه تاشو به نام دیفروس اکلادیاس (Diphros Okladias) پایه های متقاطع داشت.

مواد

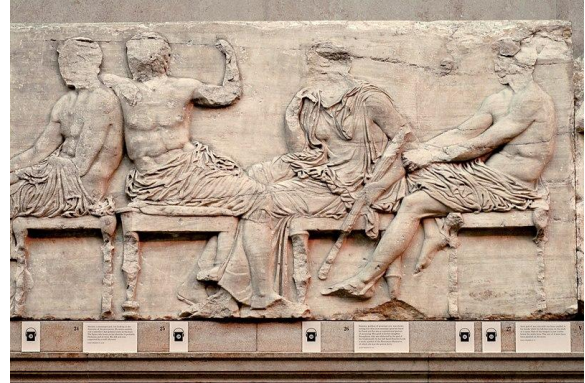
یونانیان برای ساخت مبلمان از چوب سرخدار، گردو و آبنوس و در بعضی قطعات فلز استفاده می کردند. نشیمن این صندلی ها اغلب چرم و پارچه های بافته شده بودند. تخت های پادشاهان از سنگ مرمر و تزئینات خاص ساخته می شدند.

تکنیک و اتصالات

صنعتگران و هنرمندان یونان باستان به خوبی به فناوری خم کردن و چرخاندن چوب واقف بودند. آنها تنه و شاخه درختان را به هم متصل، با پایه های محکم به زمین وصل و با این روش انحنای مطلوب را برای ساخت مبلمان ایجاد می کردند. همچنین چسب کاری، روکش کاری، پرداخت و لاک الکل را به خوبی انجام می دادند. انواع اتصالات کام و زبانه، پین دار و دم چلچله را با استفاده از برش ها و چسب های مختلف اعمال می کردند و سازه های فریمی و انواع بافت در ساخت مبلمان چوبی مورد استفاده قرار می گرفتند.

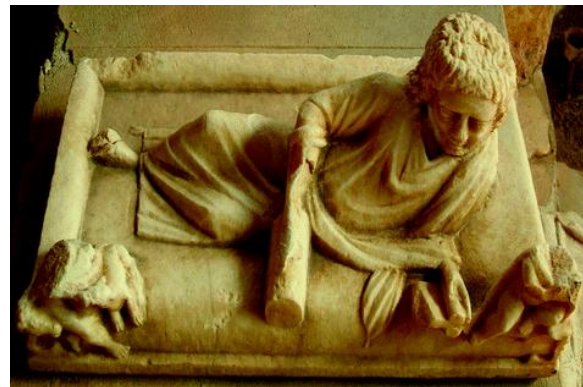
نمونه های شاخص

در بین مردم یونان باستان مانند پارسیان میزها کاربرد نداشتند و برای جشن ها و مراسم خاص مورد استفاده قرار می گرفتند. این میزهای ایستاده برای کسانی که کار می کردند، ارتفاع مناسبی داشتند.

تاریخچه مبلمان در روم باستان

در روم قواعد طراحی و ساخت از سرزمین های فتح شده اقتباس می شد. پیشینیان رومی ها، یعنی اتروسی ها از راه تماس با یونانیان، راهکارهای بسیاری را به تمدن خودشان آورده بودند. به همین دلیل تخت های اتروسیایی و رومی بسیار شبیه به مبلمان یونانی بود.

چهارپایه سلا کرولیس

تاریخچه مبلمان در روم باستان

فرم و عملکرد

در روم میلمانی مخصوص نشستن سلا (Sella) نام داشت و تنها به صندلی های دسته دار کاندرا می گفتند. چهارپایه سلا کرولیس (Sella Curulis) بدون تکیه گاه با پایه های میله ای و چندتایی بود و شکلش نشان از قدرت و جایگاه فرد داشت. رومی ها از سه نوع تخت استفاده می کردند: تخت استراحت، تخت جشن و مهمانی و تخت مکار. ساختار از تخت یک کلاف و چهارپایه بود و سبک و قابل حمل بودند. لکتوس (Lectus) هم مثلا کلاین یونانی ها بود. تختی با پشتی یک طرفه. میزهای ناهارخوری رومی مشابه به میزهای یونانی، سبک، با قابلیت جابجایی، سه پایه و یا یک پایه - که تنها به ارتفاع تخت می رسیدند، - ساخته می شدند. این میزها تاشو و ظریف بودند و بعد از برداشتن صفحه میز، می شد پایه ها را جمع کرد. رومی ها همچنین اصول ساخت کمد های چوبی به نام آرماریا (Armaria) را می دانستند. اشیای قیمتی را در آرماریا می گذاشتند و دهلیز خانه قرارش می دادند. این کمد ها با نوارهای فلزی محکم می شدند تا در برابر دزدی به خوبی محافظت شود.

مواد

رومی ها اولین کسانی بودند که با بافتن نی مبیل ساختند. البته بیشتر از چوب های گردو، زبان گنجشک، راش، آبنوس و نخل استفاده می کردند. بخش و یا تمام تخت هم از فلز ساخته می شد. تخت ثروتمندان روکش و تشکچه هایی از پشم قوچ یا پرغاز داشت. هر چند میزهای سنگی بزرگ مستطیلی مرمری و یا چوبی هم یافت شده است.

تاریخچه مبلمان قرون وسطی (قرون ۴ تا ۱۴ م)

مبلمان در بیزانس و اروپا

Byzantine Empire

تاریخچه مبلمان در قرون وسطی مثل بسیاری از صنایع روندی نسبتاً آرام و رو به افول دارد. ویژگی اصلی مبلمان در اوایل قرون وسطی، استفاده از تکنیک چرخاندن چوب بود. رومی ها از این تکنیک در ساخت پایه ها، قسمت کمر، قاب و اتصالات استفاده می کردند. در سایر نقاط اروپا هم در اوایل قرون وسطی فرم و سبک شبیه به کار های صنعتگران رومی بود.

فرم و عملکرد

مبلمان در اوایل قرون وسطا تفاوت چشمگیری با مبلمان آنتیک داشت. مهم ترین عنصر طراحی تختخواب، ستون های مکعبی و چرخان هستند که با قاب تخت گره خورده بودند. در آن زمان از صندوقچه برای قرار دادن وسایل استفاده می شد. صندوقچه ها از لحاظ ساختاری بزرگ و حجیم بودند. نخستین کابینت ها به عنوان جایگزینی برای صندوقچه ها به قرن سیزدهم و چهاردهم برمی گردد. کابینت های مربوط به دوره تمدن روم، دیواره های بیرونی صاف، ضخیم و حکاکی شده داشتند.

مواد

در دوره امپراتوری بیزانس یا روم شرقی، مبل ها با عاج و پارچه های غنی و نرم تزئین می شدند. در همان زمان در شمال اروپا از چوب بلوط استفاده می شد و در جنوب از چوب درختان مخروطی شکل. با پلی کروم و نقاشی های رنگی روی سطوح مبلمان را می آراستند. صندوقچه ها از چوب بلوط ساخته می شدند.

تکنیک و اتصالات

از قرن نهم میلادی به بعد تکنیک ساخت مبلمان در روم به طور عمده ای رو به زوال گذاشت و به کارهای ساده در نجاری رسید.

تخت پادشاهی داگوبرت

نمونه شاخص

تخت پادشاهی داگوبرت نمادی از تاثیر چشمگیر دوران باستان در آثار بیزانس است.

از ویژگی های مبلمان در دوره گوتیک تخت های کانوپی با

ستون هایی در امتداد پایه است

مبلمان به سبک گوتیک

Gothic

گوتیک آغاز موفقیت های بزرگ در تولید مبلمان در اروپا بود.

نقاشی نقاش هلندی پترهوک از تخت جعبه ای

فرم و عملکرد

در این دوره مبلمان با قاب سبک و ورقه ای به جای مبلمان بزرگ و سنگین وارد بازار شد. صندوقچه های سنگین رایج از رده خارج شده و کمد ها و کابینت هایی با فرم های خلاقانه و کارآیی بالا جایگزین آنها شدند. این کمد های ویتروینی برای چیدن وسایل ظروف، وسایل قهوه خوری، نمایش ظروف گران قیمت و وسایل چیدمان میز استفاده می شدند. همچنین پیشرفت قابل توجهی در مبلمان مخصوص کار و ناهارخوری اتفاق افتاد. میز های کشودار به صفحاتی برای انجام کار تبدیل شدند. بر روی صندوقچه ها فضایی مخصوص نشستن و دسته هایی تعبیه می کردند و حکم نشیمن داشتند. نمونه هایی از این نوع مبلمان در کلیساهای معمولی نگهداری می شدند. از بین تمام مبلمان های این دوره، مبلمان ایتالیایی با قاب های تاشو، از مهم ترین ها بودند. تخت ها صندوقچه هایی بزرگ داشتند برای قرار دادن پتوها، ملحفه ها، پرده ها و بر رویشان سایه بان های بزرگی قرار داشت که به آن ها تخت کانوپی هم می گویند. تختخواب جعبه ای بعد از آن دوره ساخته شد. این تخت را از سه یا چهار طرف با صفحات چوبی و پارچه می پوشاندند تا حریم خصوصی در خانه های بدون اتاق خواب حفظ شود. همچنین اغلب مبلمان ها میز تاشو داشتند.

مواد

درهای کابینت ها از روکش های قیمتی با چوب افرا یا زبان گنجشک، کاج، صنوبر، سرو و گردو ساخته می شدند. از رنگ ها و طلاکاری برای تزئین کمد ها استفاده می کردند.

تکنیک و اتصالات

صفحات کمد ها با اتصالات کام و زبانه به یکدیگر متصل می شدند.

تاریخچه مبلمان مدرن (قرون ۱۴ تا امروز)

گرچه تاریخچه مبلمان از قرن ۱۴ تا امروز روند پر فراز و نشیبی را طی کرده و آثار هویتی یکسان و یکپارچه ندارند اما به لحاظ تاریخی از عصر روشنگری به بعد به نوعی عصر پیشرفت جهان امروزی تلقی می شود و طبیعتاً در تاریخ طراحی نیز نقطه عطفی محسوب می شود.

از صندوق ها در رنسانس برای نشستن استفاده می شد

تاریخچه مبلمان رنسانس (قرون ۱۴ تا ۱۶ م)

Renaissance

در عصر روشنگری زمانی که در ایتالیا هنرمندان و صنعتگران در طراحی هایشان، کاربران و سلیقه های متفاوت را در نظر گرفتند، مبلمان با ارزش های زیبایی شناختی و عملکردی تولید شد. هنرمندان با استفاده از میراث غنی و تکنیک خاص، کار با چوب را که بسیار شبیه مجسمه سازی با سنگ بود، به کار گرفتند در دوره رنسانس استاد کاران تولید و ساخت مبلمان ایتالیایی بیشتر در شهر های فلورانس، سیانا، لومباردی و ونیز مشغول فعالیت بودند.

صندلی دوزنقه ای رنسانس

2
2

صندلی دوزنقه ای رنسانس

صندلی دوزنقه ای رنسانس

صندلی دوزنقه ای رنسانس

صندوق کشو دار رنسانس

صندوق رنسانس

صندوق رنسانس با رویه ای برای نشیمن

فرم و عملکرد

در قرن پانزدهم میلادی کابینت های چند در تولید شد که قفل، کشو و درهای از بالا باز شو و محافظ هایی در گوشه ها برای استحکام بیشتر داشتند و بر روی پایه های بلند قرار می گرفتند. تزیینات مثبت کاری با ابزارهایی نوین و به شکل گیاهان به کمدها اضافه شدند. در این دوره صندلی هایی با پایه های متقاطع و تزیینات بسیار مورد توجه قرار گرفت. تخت ها بدون سایبان بود و پله هایشان به شکل صندوقچه ساخته می شد. بعدها پله ها با خود تخت ادغام شدند. در بعضی از طرح ها نیز پایه ها شبیه ستون هایی بزرگ، از سطح تخت بیرون زده بودند. اطراف مبل ها، پایه ها و ستون ها به شکل قرنیزها و با تزیینات ساخته می شدند. داخل صندوقچه ها نیز تقسیم بندی داشت و از آن همچنان برای نشستن استفاده می شد. تحت تاثیر تغییراتی که در دوران رنسانس در ایتالیا رخ داده بود، در سرتاسر اروپا طرح های خلاقانه ای در حال گسترش بودند. در فرانسه صندلی با پشتی بلند و نشیمن دوزنقه ای شکل مد بود. یک صندلی سبک و قابل حمل. صندلی های بدون دسته نیز برای خانم ها طراحی می شدند. در اسپانیا روکش مخمل یا چرم مبل با پین هایی گران قیمت و تزیینی به چوب ها متصل می شدند. مشخصه مبل های آلمانی استفاده از دو ستون متقاطع در صفحات چوبی برای مقاومت بیشتر آن بود.

مواد

آنها عمدتاً از چوب گردو برای ساخت مبلمان استفاده می کردند و بعد از پرداخت نهایی با وارنیش و رنگ آن را تزیین می کردند. بر روی پشتی مشبک و مثبت کاری شده صندلی ها بالش چرمی، مخملی یا کوبلن دوزی شده قرار می دادند.

در دوره باروک تختخواب سایه بان داشت و با نرده از اتاق جدا می شد

Baroque

مشهورترین قطعات مبلمان سبک باروک متعلق به زمان لویی چهاردهم است. او حاکمی بسیار مطلق گرا و مقتدر بود و بسیار به شکل بیرونی تجهیزات و وسایل اهمیت می داد. محصولاتی که توسط کارگاه سلطنتی تحت نظر او طراحی و تولید می شدند همه دارای ویژگی های زیبایی شناختی منحصر به فردی بودند. ویژگی بازر مبلمان طراحی شده در کارخانه سلطنتی مبیل کرونه (Manufacture Royale des Meubles de la Couronne) این بود که در آنها از تزیینات مسطح مانند حکاکی و یا تزیینات خاتم کاری و... استفاده می شد. پایه های مبیل ها مخروطی و میزان طلاکاری ها و حکاکی ها بر روی چوب نشان میزان ثروتمندی مالکان داشت. در این دوران معرق کاران و طلاکاران روی بورس بودند.

طراحی داخلی و مبلمان باروک

فرم و عملکرد

یکی از برجسته ترین آثار مبلمان صندلی سنگین و با پشتی بلند بود. پشتی این صندلی تا بالای سر می آمد و دسته آن به شکل S بود.

در زمان سلطنت لویی چهاردهم، مبلمان جدیدی اضافه شدند؛ برای مثال دراور، میزکار، میز ناهارخوری، کنسول، میز ساعت، کمدها، میز پایه گلدان و... . پایه های میزها همچون صندلی ها دارای پیچ و تاب بودند. دراورها توانستند جایگزین صندوقچه ها شوند. در اتاق خواب فضای تختخواب با نرده از بقیه اتاق جدا و بالای تخت با پرده پوشانده می شدند. نوع خاصی از کمدها دو تایی چهاردر لباس هلندی. در این دوره متداول شد. مبلمان هلندیان به صورت عمده و سفارشی در چین ساخته می شد و این موضوع تاثیر زیادی در شکل، هدف و فرم مبلمان داشت. برای مثال قاب ها و پایه های خمیده در مبلمان چینی، انگیزه ای شد تا اشکال خام و جدی سبک باروک به فرم های معمولی و سبک و قابل حمل روکوکو تبدیل شوند. اواخر قرن هفدهم کمدهای آلمانی به یک شکل نهایی و ثابتی در آن دوره رسیدند. در زبان آلمانی به این کمدها، کمدهای هامبورگ، و در زبان لهستانی، کمدهای گدانسک (Gdańsk wardrobes) می گفتند.

مواد

چوب اغلب گردو با تزیینات منبت کاری، خاتم کاری و طلاکاری بود و رویه صندلی ها اغلب مخمل گلدوزی شده، کوبلن دوزی شده و چرم طلا کاری شده.

مبل دو نفره روکوکو

مبلمان روکوکو (قرن ۱۸ م)

Rococo

هنرمندان و صنعتگران فرانسوی بهترین نوع لاک الکل سیاه و قرمز را که تقلیدی از لاک الکل چینی بود، کشف و تکنیک پرداخت مبلمان را تکمیل کردند. تاثیر مبلمان چین تا آنجا رفت که در قرن هفدهم لاک های الکیلی چینی و ژاپنی جز واردات اصلی لندن بودند. همچنین طراحان تلاششان را بر روی زیبایی شناسی و راحتی بیشتر مبلمان در هنگام نشستن متمرکز کردند. به همین دلیل در مبلمان روکوکو، کمتر شاهد سطوح صاف و خطوط مستقیم هستیم.

مبل به سبک لویی شانزدهم

مبل به سبک لویی شانزدهم

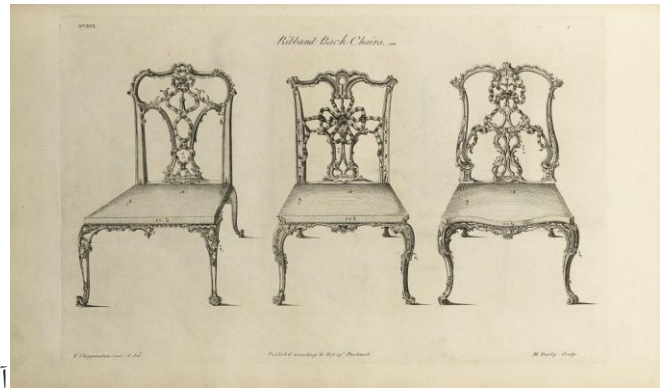
مبل به سبک لویی شانزدهم

صندلی روکوکو

آثار چیندل

آثار چیندل

آثار چیندل

آثار چیندل

2

مبیل شزلون دوشس
صندلی برجر

فرم و عملکرد

در دوران روکوکو در فرانسه، تعداد زیادی مبیل سفارشی تولید می شد. همچنین صندلی های نوع برجر (Bergere-type Armchairs)، با دسته های نیم دایره ای و پشتی های روکش دار، صندلی های دونفره، مبیل شزلون دوشس، زیرپایی، کاناپه و تخت بدون ستون از ابداعات روکوکو بود. در دوره لویی پانزدهم که همزمان با روکوکو بود، برای اولین بار مفهومی به نام مجموعه مبلمان وارد صنعت مبلمان شد، یعنی برای هر اتاق مبلمان خاص با عملکرد متمایز و شکل هماهنگ و مطابق با معماری و رنگ فضای داخلی انتخاب و ساخته می شدند. حکاکی روکوکو، اغلب به شکل برگ های آکانتوس، نیم رخ انسان، نقوش حیوانات مانند سرشیر و... بود و دوران لویی شانزدهم هم مبلمان به سبک خود را داشت.

مواد

به جای چوب آبنوس که رنگ آن تیره بود، چوب های رنگ روشن مثل زیتون، گل همیشه بهار، لیمو و... مورد استفاده قرار گرفتند. سطوح چوبی به صورت کامل با لاک الکل پوشانده و خطوط چوب با نقش و نگارها مخفی می شد. در کنار تغییر سلیقه کاربران، شکل میزها نیز تغییر کرد. پایه های مبلمان به شکل S در آمدند. صندلی های روکوکو نه تنها از نظر شکل بلکه از نظر ابعاد با کاربرانشان متناسب بودند. با توجه به تغییراتی که در شکل لباس های زنانه رخ داده بود، نشیمن صندلی ها بزرگتر و دسته صندلی کوتاه تر و متمایل به بیرون شدند. کوسن های کوچکی موسوم به مانچت (Manchettes) بر روی آنها قرار گرفتند. روی اسکلت و بدنه نقاشی و طلاکاری می شد.

نمونه شاخص

در حدود سال ۱۷۲۵، شکل پشتی مبلمان و صندلی ها به سمت طراحی های چپیندل (Chippendale) تغییر کرد. این سبک و مدل جدید که به نام روبان چپیندل معروف است، سبکی اساسی در هنر روکوکو بود. پایه های جلویی صندلی های چپیندل خمیده به شکل پنجه حیوانات است و پایه های عقب صاف ترند. کمر پشتی قاب مستطیلی و الگوهای مشخص و ثبت شده به نام چپیندل دارد و تقریباً داخل آن باز و از صندلی های مشابه دوره های قبل متمایز است. چپیندل اکثر انواع مبلمان، از جمله، نیمکت، صندلی، ساعت، مبیل و تختخواب و کمد را ساخته است.

طراحی داخلی رابرت آدام

مبلمان کلاسیک (قرن ۱۸ م)

Classic

در فرانسه، تحت تأثیر اکتشافات باستان شناسی در پمپئی و هرکولانیم (شهرهای باستانی ایتالیا)، تغییرات قابل توجهی به سمت اشکال عتیقه رخ داد.

میز سنگی پمپئی

2
2

صندلی رابرت آدم

صندلی کلاسیک

سبک جورج هیلوایت

سبک جورج هیلوایت

فرم و عملکرد

مبلمان از ویژگی های سبک باروک محروم شده و ساختارها به طور قابل توجهی ساده تر و عناصر و خطوط مستقیم جایگزین خطوط منحنی شدند. تغییر در صندلی ها شیارهایی بود که در پایه هایشان ایجاد شد. اتصال قاب صندلی و پایه ها با مکعب هایی به طرح گل سرخ بود. تکیه گاه کمر صندلی ها معمولا مقعر و به شکل مدال گرد و یا مشبک و توخالی بودند.

مواد

چوب بدنه با رنگ های روشن رنگ شده و طلاکاری می شدند و یا لاک الکل می خوردند و صندلی ها با روکش پارچه های کوبلن رومبلی پوشانده می شدند.

طراحان معروف و نمونه های شاخص

در انگلیس، رابرت آدام (Robert Adam)، جورج هپلوایت (George Hepplewhite) و توماس شرایتون (Thomas Sheraton) تأثیر قابل توجهی در تکامل طراحی مبلمان داشتند. به طور خاص، دو مورد آخر به عنوان تولیدکنندگان بومی صنعت مبلمان انگلیس شناخته شده اند. صندلی های هپلوایت پایه های صاف و مخروطی داشتند. پشتی صندلی های او بیضی و شبیه به سپر، قلب و یا کوهان شتر بودند. شرایتون اشکال کمر جدیدی به شکل مستطیل و با خطوط عمودی طراحی و تولید کرد. او همچنین کانپه و دراور نیز طراحی کرده است. دراورهایی مخصوص قرار دادن لباس و کتاب. میزهایی با فرم های گرد، بیضی و مستطیل اشکال غالب بودند. این میزها اغلب به صورت کشویی و یا تاشو طراحی می شدند. همچنین میزهای پاتختی، میز آرایش، میز تحریر کشودار ساخته می شدند. در سبک کلاسیک در انگلستان؛ روکش چوب تنها لاک الکی بود و بافت و نقش و نگار چوب به خوبی در زیر آن دیده می شد. متداول ترین چوب برای روکش چوب ماهگونی بود، که بسیار سبک و به رنگ روشن است.

مبلمان به سبک امپراتوری

مبلمان امپراتوری (۱۸۲۰-۱۸۰۰ م)

Empire style

سبک امپراتوری فرانسه یا سبک امپریال به عنوان سمبل امپراتوری ناپلئون اول، به دلیل تحولات آشفته سیاسی و اجتماعی آن دوره، شکل گرفت.

فرم و عملکرد

مبلمان امپراتوری فرم های فشرده، سنگین و بزرگی دارد. خطوط و سطوح صاف فرم غالب هستند. سنگینی کمدهای این سبک نشان دهنده شکوه و عدم قابلیت جابجایی آنهاست. مبلمان این سبک به رنگ قرمز تیره و یا قهوه ای تیره، رنگ و بر روی آنها حکاکی و منبت کاری می شد. کمدها و کتابخانه های امپریال از سه سمت با شیشه پوشیده می شدند. مبلمان مخصوصی هم برای قرار دادن لباس و خرده ریزها تولید شدند. سبک امپراتوری طراحی خود از دوران گذشته به ودیعه گرفته و با همراهی تزیینات و جزئیات سبک معاصر کامل کرده بود. میزهای متنوع با اندازه ها و کاربری های گوناگون در اشکال گرد، مستطیل و یا چندضلعی طراحی و تولید می شدند. میز ناهارخوری، چای خوری، میز آرایش، میز شستشو و پایه های میزهای امپراتوری اغلب به شکل های زن بالدار، پاهای شیر و یا ستون ها و چهره های انسانی است. اغلب پایه های جلویی با پایه های عقبی متفاوت است. طرح صندلی نمونه این سبک از سمت پایه های جلو و سر شیر به دسته های مبل حرکت کرده و در پشت صندلی در نقش زنان مصری و شیربالدار به هم می رسند.

طراحی داخلی و مبلمان به سبک بیدرمایر

مبلمان بیدرمایر (۱۸۱۹-۱۸۴۸ م)

Biedermeier

مبلمان این دوره با مواد اولیه طراحی متناسب با کاربرد و نیاز کاربران تولید می شدند.

فرم و عملکرد

مبلمان سبک بیدرمایر، بسیار مشابه به مبلمان ساده قرن هجدهم انگلستان بود. میزهای کشودار از مبلمان مورد علاقه مردم آن زمان بودند. بوفه ها نیز در این دوره ساخته شدند که مکانی برای قرار دادن ظروف چینی، اشیاء کوچک و یادگاری ها بودند. میزها از تخته های گرد، بیضی یا مستطیلی ساخته می شدند، که بر روی پایه هایی با اشکال مختلف قرار می گرفتند.

مواد

برای تولید مبلمان در این سبک از چوب ماهگونی، گردو، غان، گیلان، گلابی، نارون، صنوبر، خاکستر و بلوط استفاده می کردند. رویه صندلی ها گلداری، راه راه، ابریشمی یا گلدوزی شده بود. تزییناتشان هم به شکل قوهای با گردن های کشیده، شیپوری و نقوش گیاهی بود.

تکنیک و اتصالات

برای اتصالات صفحات مبلمان مختلف در سبک بیدرمایر، از اتصالات دم چلچله استفاده می شد. صفحات پشت مبلمان با استفاده از اتصالات کام و زبان به همدیگر متصل می شدند. در این دوره تغییرات زیادی در ساختار اسکلت مبلمان رخ داد. دو سمت پایه های جلو و عقب و یکی از اهرم های پشتی صندلی مانند یک فریم به هم متصل تهیه شده و سپس بقیه اتصالات از طریق اتصال کام و زبان مانند ریل به هم متصل می شدند.

صندلی شماره ۱۴ تونت که قطعاتش در کمتر از یک متر

مربع جمع و با کشتی به امریکا ارسال و در محل مونتاژ می شد.

مبلمان التقاطی (اوایل قرن ۱۹ م)

Eclectic

در دوره التقاطی، تمام سبک های دوره های قبلی به صورتی کوتاه مدت در بین مردم رواج می یافتند. این جریان رشد احساسات، طرح های داخلی را به سمت سبک های ترکی، هندی، فارسی، ژاپنی و چینی متمایل می کرد. پیشرفت های صنعتی کارگاه های صنایع دستی را که محل همکاری صنعتگر و هنرمند بود از رونق انداخت اما صنعت به دنبال شاخه ای جدید در تولید مبلمان بود. تولید مبلمان به صورت سری و بسته بندی و ایده ارسال مبلمان به صورت مونتاژ نشده برای مشتریان راهی جدید را به روی صنعتگران گشود.

2

پوستر تبلیغاتی محصولات تونت

انواع صندلی های تونت

پابلو پیکاسو روی صندلی گهواره ای تونت

مایکل تونت و پسرانش

طراحان معروف و نمونه های شاخص

در سال ۱۸۳۰ مایکل تونت (Thonet) نجار اتریشی-آلمانی تصمیم گرفت هزینه های تولید صندلی را کاهش دهد. او آزمایش بر روی انواع روش های خم کردن چوب را آغاز کرد. در ابتدا، او نوار های چوبی برش زده را در وان های چسب با حرارت بالا غوطه ور ساخت تا بتواند آنها را در قالب ها، خم کرده و ثابت نگه دارد اما شکست خورد. بعد از مشاهده رفتار دقیق الیاف چوب، توانست فناوری خود را کامل کند و اولین تولید کننده مبلمان با چوب های خمیده در جهان شود. در سال ۱۸۴۱، تونت مبلمان خود را در نمایشگاه انجمن هنری کوبلنز (Koblenz Art Association) به نمایش گذاشت. آنجا با شاهزاده اتریشی ملاقات کرد و همین دیدار باعث ایجاد خط تولید انبوه مبلمان با چوب های خمیده در سال ۱۸۴۹ در اتریش شد. تونت عمدتاً از چوب راش استفاده می کرد که در شرایط صنعتی به راحتی تابع این فناوری بود. با این فناوری کارگران برای تولید مبلمان خمیده دیگر نیازی به استعداد و مهارت خاصی نداشتند. تونت از زمان خود فراتر رفت و بازار جدیدی از مبلمان ارزان قیمت را راه اندازی کرد که برای کاربرد های مختلف، خانه های بورژواها و ثروتمندان، دفاتر اداری و یا کافه ها می توانست مورد استفاده قرار بگیرد. کارخانه های تونت علاوه بر صندلی معروف شماره ۱۴ که به آن صندلی لهستانی می گوئیم، صندلی های گهواره ای، مجموعه مبلمان اتاق نشیمن، مجموعه مبلمان اتاق ناهارخوری و ست اتاق خواب را نیز تولید کردند. از صندلی شماره ۱۴ به مدت ۴۰ سال بیش از ۴۵ میلیون نسخه تولید شده است.

مبلمان هنر و پیشه (اواسط قرن ۱۹ م)

Arts and Crafts

سبک هنر و پیشه یا هنر و صنایع دستی در سال ۱۸۵۰ در انگلستان بر اساس تفکرات ضد صنعتی ویلیام موریس به وجود آمد. آنها به محصولات دستساز و تکنیک های سنتی اعتقاد داشتند. تغییرات سریعی در حال وقوع بود و پیامدهای صنعت بر روی محیط زیست و بی کیفیت بودن محصولات نگرانی اصلی این جنبش بود. آنها به دنبال ترویج سادگی، سودمندی و تناسب در آثار هنری بودند.

2

Morris Chair & Footstool

The Arts & Crafts movement was founded in the 1860's by designer William Morris of England. Morris wanted to restore art and crafting as an integral part of human well-being and progress, he believed beauty could be found in simplicity. The Morris chair is the royal predecessor to the modern recliner. The Morris chair is characterized by a large (though not oversized) easy chair with handcrafted wooden arms, an adjustable back, and removable cushions. Old Hickory Furniture Company included the Morris chair design in their earliest catalogs. This chair is an instant heirloom and can be the centerpiece of any room in your home.

Morris Adjustable Chair
 MAC100
 RB-RF-PO
 44" H x 32" W x 40" D
 Seat: 17" H x 27" W x 24" D
 Arms are only offered in solid oak.

Footstool
 FOOTSTOOL
 RB-RF
 16" H x 22" W x 15" D

Old Hickory Furniture Co.

www.oldhickory.com

2008 OLD HICKORY CATALOG

پوستر صندلی تختخوابشوی ویلیام موریس

فرم و عملکرد

آنها به دنبال احیای فرم های پیشین در صنایع دستی بودند و از اشکال هندسی ساده و ماهیت مواد در پیکره محصولات استفاده می کردند.

طراحان معروف و نمونه های شاخص

ویلیام موریس (William Morris) و جان راسکین (John Ruskin) موسسان سبک هنر و پیشه بودند. صندلی های طراحی شده توسط ویلیام موریس از نمونه های مبلمان طراحی شده در این سبک هستند.

طراحی داخلی و مبلمان به سبک آرت

نوو اثر هکتور گیمارد

مبلمان آرت نوو (۱۸۹۰ - ۱۹۱۰ م)

Art Nouveau

هنگام ظهور دوره آرت نوو در اروپا شکل مبلمان به سمت سادگی حرکت کرد. استفاده از چوب طبیعی و اجزایی که کاملاً با آن مطابقت دارند، باعث تولید مبلمانی با کیفیت بالا می شدند.

صندلی مکمردو

مبلمان اثر برنو پاول

مبلمان

کارلو

بوگاتی

تکنیک

از مشخصه های این دوره طراحی محصولات جدید، ارزان و پیشرو در فناوری، به ویژه در فناوری چوب خمیده و روکش چوب بود که تأثیر قابل توجهی در توسعه طراحی مبلمان داشت.

هنرمند و نمونه شاخص

در این زمان بود که آرتور هیگیت مکمردو (Arthur Heygate Mackmurdo) (1851-1942) معمار و طراح انجمن هنر و پیشه، انجمن هنرمندان و صنعتگران که در سال ۱۸۸۲ با نام انجمن صنفی قرن (Century Guild) تاسیس کرد. مبلمانی که مکمردو در دهه ۱۹۷۰ طراحی کرد به نوعی تلفیقی از سبک هنر و پیشه و هنر ژاپنی بود. هکتور گیومارد نیز از طراحان آرت نوو بود.

تاریخچه مبلمان در قرن بیستم

قرن بیستم نقطه عطفی در تاریخ طراحی مبلمان محسوب می شود و قرنی است با نوآوری های پیاپی. بسیاری از صندلی هایی که جزو صندلی های آیکونیک و ماندگار تاریخ مبلمان هستند در این قرن طراحی شدند. در این قرن روند رو به رشد پیشرفت فناوری تولید به اوج خود رسید. علاوه بر پیشرفت ها در تولید انبوه، پیشرفت در مواد اولیه هم چشمگیر بود و با استفاده از فلز و پلاستیک طیف جدیدی از مبلمان ایجاد شد که طراحی داخلی و دکوراسیون را به طور کل متحول کرد. گرچه ادارات از قرن هجدهم کم کم پدید آمده بودند اما مبلمان اداری هم در این قرن به شکل امروزی خود رسید.

ست مبل آرت دکو محصول برادران Epstein

مبلمان آرت دکو (۱۹۱۰ تا ۱۹۴۰ م)

Art Deco

دوره گذار به سمت پارادایم های صنعتی در مبلمان با آرت دکو همراه بود. مبلمان آرت دکو که عمدتاً برای ثروتمندان و از مواد کمیاب و باارزش ساخته و تولید می شدند.

مبلمان آرت دکو اثر آیلین گری

مبلمان آرت دکو اثر پائول فرانکل با الهام از آسمان خراش ها

مبلمان آرت دکو اثر پائول فرانکل با الهام از آسمان خراش ها

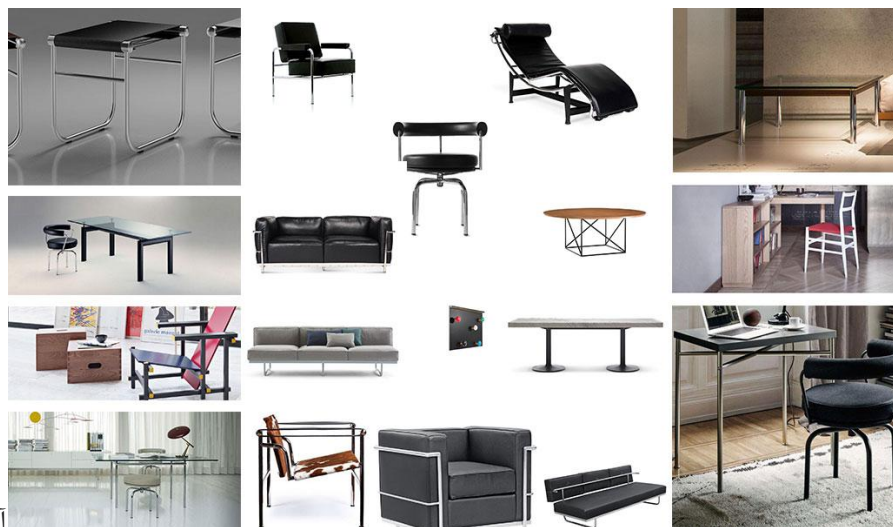

فرم و عملکرد

در ساخت این مبلمان از بهترین سنت های هنری قرن هجدهم فرانسه در کابینت سازی بهره می بردند. الگوها و تزیینات بسیار غنی در این دوره به لطف تهیه انواع چوب ها از کشور های مختلف امکانپذیر شدند و همچنین تکنولوژی تولید پیشرفت کرده بود.

مواد

برای ساخت مبلمان آرت دکو بیشتر از چوب آبنوس، ماهگونی، چنار و گل همیشه بهار استفاده می شد. برای روکش چوب افرا و زبان گنجشک.

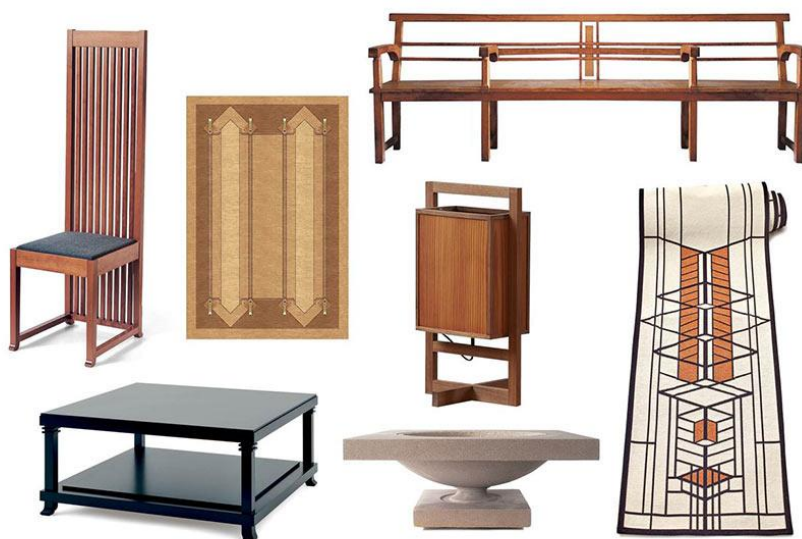

آثار لو کوربوزیه

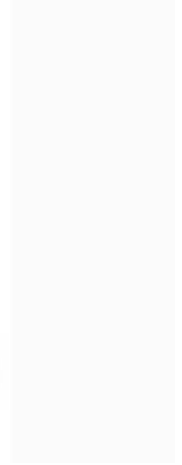
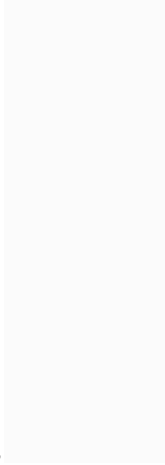
مبلمان سبک مدرن (۱۹۱۰-۱۹۲۰)

Modern Style

سبک مدرن که اوجش از دهه دوم قرن بیستم تا اواخر دهه ششم آن ادامه داشت، در کشورهای مختلف اروپا به شکل های مختلف و با موسسان متعددی ظهور کرد. تولید انبوه، استاندارد و عملکرد گرایی از شاخصه های این سبک بود و هدف، تولید محصولی زیبا، بادوام و ارزان بود.

آثار لوید رایت

صندلی بارسلونا اثر میس ون در روهه

▪

صندلی ال سی اثر لو

▪

کوربوزیه

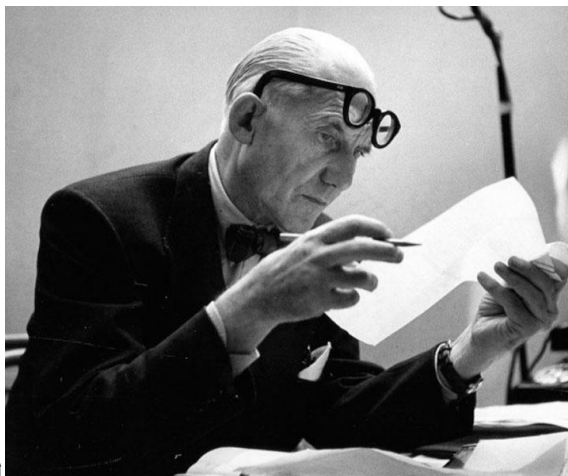

لوید رایت

▪

ون در روهه

▪

لو کوربوزیه

فرم و عملکرد

رنگ های اصلی سیاه، سفید و خاکستری، رنگ های محدودی بودند که در این سبک مورد استفاده قرار می گرفتند. در این سبک از هر گونه ارجاع تاریخی و روش های سنتی دوری می شود و طراحی به دور از هرگونه تعلقات تاریخی، فرهنگی و ملی انجام می شود. این سبک مخصوصا بعد از جنگ جهانی اول به سرعت در اروپا رواج یافت. حتی دولت مردان نیز به حمایت از این سبک پرداختند، چرا که آن را باعث ایجاد تغییر در جامعه می دانستند.

مواد

در زمان ظهور مدرنیته، در ساخت و ساز و همچنین طراحی و تولید متریال ها، تلاش می شد از متریال های جدید و روش های ساخت جدید در صنعت بهره گرفته شود. سیمان، فلز و شیشه از متریال های پرکاربرد در این دوره بودند.

طراحان و نمونه های شاخص

فرانک لویید رایت (Frank Lloyd Wright)، لوکوربوزیه (Le Corbusier)، میس ون در روهه (Ludwig Mies van der Rohe) و لویی سالیوان (Louis Sullivan) از پرچمداران این سبک در کشورهای مختلف بودند. طراحان مختلفی از سرتاسر دنیا میلمان به سبک مدرن طراحی کرده اند، معروفترین آنها لوکوربوزیه با صندلی های سری LC است که هنوز هم در دنیا طرفداران خودش را دارد.

صندلی واسیلی اثر مارسل بروئر

مبلمان باهوس (۱۹۲۰-۱۹۴۰)

Bauhaus

در دهه ۱۹۲۰ مدرسه طراحی، معماری و هنرهای کاربردی باهوس در وایمار آلمان با سرعت زیاد مشهور شد. والتر گروپیوس (Walter Gropius) این مدرسه را در سال ۱۹۱۹ تأسیس کرد. باهوس در سال ۱۹۲۵ به دسائو منتقل و جنگ جهانی دوم سبب توقف در فعالیت های این مدرسه هنری شد. مدرنیته، به معنای مطابقت قطعات مبلمان با عملکرد آن، حذف تزیینات، استفاده از فناوری ها و مواد جدید و همچنین فرآیند های تولید مکانیزه، هدف اصلی طراحان باهوس بود.

مارسل بروئر و آثارش

مواد

همانطور که گفته شد در صدر تمام تغییر و تحولات ابتدای قرن بیستم در تاریخچه مبلمان استفاده از فلز بود که حرکتی انقلابی به شمار می رفت. فلز تمام معیارهای مدرنیته را داشت: از تولید صنعتی ناشی می شد، از ظاهر متمایز و ساختار یکنواختی برخوردار بود و همچنین امکان استفاده از آن در هر اندازه ای وجود داشت. اما این نوآوری تنها جایگزینی یک ماده با ماده دیگر نبود.

مارسل بروئر (۱۹۰۲-۱۹۸۱)، یکی از استادان باهاوس و اولین کسی که که لوله فلزی ۹۰ درجه خم شده را در مبلمان به کار برد می گوید: «فلز باعث تجدید نظر در مفهوم طراحی داخلی شده است. مبلمان فلزی یک ترکیب مدرن است. هیچ سبک خاصی ندارد، زیرا هیچ کس از آن انتظار ندارد که چیزی غیر از عملکرد و ساختار خود را بیان کند. فضای داخلی مدرن نباید تنها تصویر معماری باشد که آن را طراحی کرده و هیچ مشخصه ای از ساکنان محیط را نداشته باشد. قطعات مبلمان باید به هوا اجازه عبور دهند. نباید مانع حرکت و مبهم شدن فضا شوند. من فلز را دقیقا به دلیل این ویژگی هایش انتخاب کرده ام.»

با وجود جرم کم، فولاد و آلومینیوم می توانند فشار زیادی را تحمل کنند و سبکی فلز باعث افزایش انعطاف پذیری آن شده است. کلیه مدل های مبلمان مدرن براساس مؤلفه های استاندارد ساخته می شوند که می توان آنها را آزادانه جابجا کرد. مبلمان فلزی به عنوان یک وسیله مفید در زندگی روزمره عمل می کند.

طراحان و نمونه های شاخص

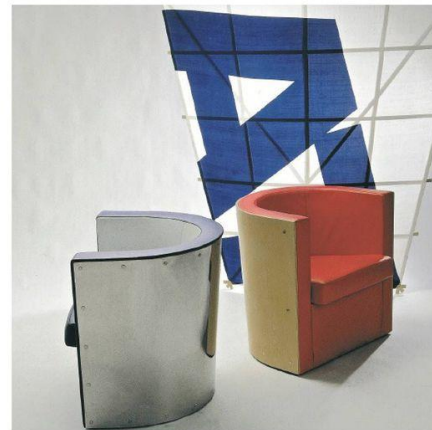
صندلی بارسلونا که به سبک مدرن طراحی شده است در آثار باهاوس نیز می گنجد. چرا که طراح آن از استادان باهاوس بود. ون در روهه در سال ۱۹۲۷ مجموعه ای از جالب ترین و زیباترین مبلمان فلزی خود را طراحی کرد که بارسلونا با میله های فلزی خمیده طراحی شده یکی از آثار شاخص اوست. این صندلی از اسکلت مکعبی و فولادی با روکش کروم ساخته و رویه آن با جزئیات و با روکش چرمی طراحی شده است. صندلی بارسلونا نشان می دهد که زیبایی شناسی مدرن، با وجود سادگی سخت آن امکان تولید اشیایی با زیبایی انکارناپذیر را فراهم می کند. استفاده از محصولات مدرن با گذشت زمان نشان می دهد که زیبایی مبلمان مدرن همیشگی است.

مبلمان به سبک ساختارگرایی (اوایل قرن ۲۰)

این سبک در سال ۱۹۱۳ در روسیه ظهور کرد. ولادیمیر تاتلین (Vladimir Tatlin) نقاش روس، مؤسس این سبک بود، او طرفدار هنر مفید و کاربردی بود و اصطلاح هنرمندان مهندس را رواج داد. هدف این سبک، هنر تولید و انطباق زیبایی شناسی اشکال هندسی با اصول فنی علوم جدید بود. اصالت در این سبک بر روی عملکرد و سودمندی است و هنرمندان این سبک سعی می کردند از تکنولوژی روز و مواد و ابزارهای جدید برای ساخت استفاده کنند.

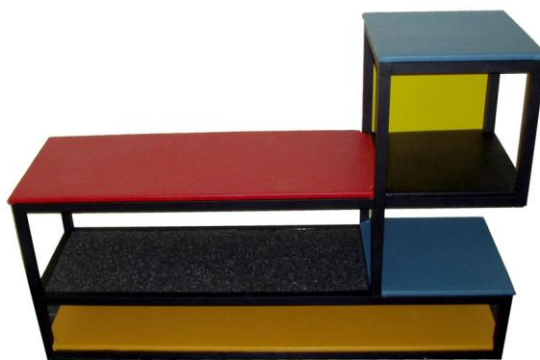
صندلی ولادیمیر تاتلین

صندلی ال لسیتسکی

طراحان معروف و نمونه های شاخص

موهولی ناگی (László Moholy-Nagy)، واسیلی کاندینسکی (Wassily Kandinsky) و ال لسیتسکی (El Lissitzky) از هنرمندان معروف این سبک بودند. آنها با رویکرد و طرز تفکرشان توانستند بعدها بر روی تفکر باهاوس اثر بگذارند. صندلی ال لسیتسکی یکی از معروفترین آثار مبلمان این سبک است که در سال ۱۹۲۸ برای نمایشگاه مطبوعات کلن طراحی شد. این صندلی ها از ترکیب یک ورقه آلومینیومی و چرم آبی و قرمز تهیه شده است.

میلمان به سبک د استایل (۱۹۱۷-۱۹۲۸)

De Stijl

سبک د استایل یا د استیل یکی از سبک های بسیار موفق طراحی است که در بیشتر شاخه های هنر، مانند نقاشی، مجسمه سازی، طراحی صنعتی و معماری تاثیر گذاشته است. در این سبک هنرمندان به ارزش های معنوی بسیار معتقد بودند و از شکل های هندسی، عمودی، افقی و غیرمتمقارن در طراحی هایشان بهره می بردند. سه رنگ قرمز، آبی، زرد در کنار سیاه و سفید و خاکستری از شاخصه های این سبک است.

صندلی اثر گریت ریتولد

میز اثر گریت ریتولد

طراحان معروف و نمونه های شاخص

تئو وان دوسبرگ (Theo van Doesburg) و پیت موندریان (Piet Mondrian) از موسسان این سبک بودند که سبک هندسی را از هنر انتزاعی وارد هنرهای کاربردی کردند. گریت ریتولد (Gerrit Rietveld) یکی از تاثیرگذارترین طراحان این سبک بود که خانه شرودر در هلند و صندلی آبی و قرمز او از نمونه های برجسته این سبک هستند. صندلی قرمز و آبی و صندلی برلین از ساخته های ریت ولد به نماد های سبک دی استایل بدل شده اند و به خوبی ترکیب بندی ها و عقیده موندریان را به تصویر می کشند. از رنگ ها و ترکیب رنگی صندلی آبی و قرمز امروزه به عنوان یک الگو در حیطه های مختلف هنری بهره می برند.

صندلی و مدادتراش به سبک استریم لاینینگ

مبلمان به سبک استریم لاینینگ (۱۹۳۰-۱۹۴۰)

Streamlining

استفاده از فرم های گرد، نرم و قطره مانند به دلیل کارکرد های آیرودینامیک در ابتدا در طراحی وسایل حمل و نقل به کار رفتند. در دهه ۱۹۳۰ بود که به دلیل شرایط اقتصادی و برای فروش بیشتر محصولات، طراحان دست به طراحی فرم هایی استریم لاینی زدند. این شیوه ابزاری بود برای جذابیت بخشیدن به محصولات و ایجاد تمایز از محصولات رقیب.

صندلی ریچموند لووی

طراحان معروف و نمونه های شاخص

ریچموند لووی (Raymond Loewy) که پدر طراحی صنعتی خوانده می شود، از طراحان معروف سبک استریم لاینینگ است. او با ایجاد فرم های سینوسی بر روی بدنه محصولات، حس سرعت و پویایی را به بیننده القا می کند.

صندلی لانژ اثر ایمزها

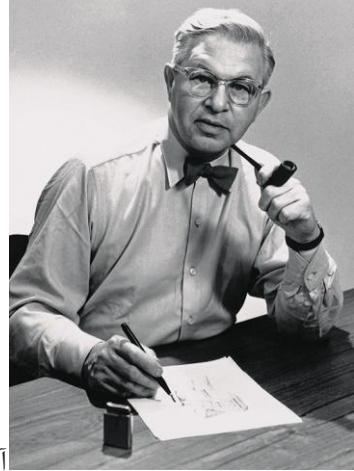
مبلمان مدرن میانه قرن بیستم

Mid-century Modern

سبک میان قرن بیستم جنبش طراحی آمریکایی بود که از سال ۱۹۴۵ تا ۱۹۶۹ (یعنی دوران بعد از جنگ جهانی دوم در آمریکا) در زمینه های مختلف هنری بسیار محبوبیت داشت. اصطلاح مدرن میانه قرن (Modern) (Mid-Century) را اولین بار کارا گرینبرگ (Cara Greenberg) در ۱۹۸۳ برای عنوان کتاب خود استفاده کرد. بعدها این نام برای معرفی سبک آثار طراحان این دوره نهاده شد.

ارو آرنیو

آرنه یاکوبسن

چارلز و ری ایمز در گذر زمان

ارنو سارینن

صندلی ایمز

صندلی ایمز

صندلی ایمز

صندلی لاله اثر ارو سارینن

صندلی آویز اثر ارو آرنیو

صندلی توپی اثر ارو آرنیو

■

صندلی شماره ۷ اثر آرنه

یاکوبسن

■

صندلی تخم مرغی اثر آرنه یاکوبسن

تاریخچه مبلمان سبک مدرن میانه قرن بیستم

فرم و عملکرد

سبک مدرن میانه قرن از نظر ساختاری با جنبش مدرن بسیار هم خوانی داشت و با خطوط تمیز و ساده، استفاده صادقانه از متریال ها و بدون چاشنی تزیینات توصیف می شد. این جنبش بازتابی آمریکایی از سبک مدرن و باوهاوس، با فرمی ارگانیک تربود که به اندازه ی سبک مدرن بین المللی حالت رسمی نداشت.

مواد

توجه به امکانات بی نظیر فایبر گلاس و به طور کلی پلاستیک و همچنین پلاستی و چوب تخته چندلا از ویژگی های بارز محصولات این سبک شمرده می شود. پلاستیک امکانات بینظیری برای فرم پردازی و تحقق طراحی های مفهومی به واقعیت را به طراحان می داد.

تکنیک

تکنیک های قالبگیری پلاستیک و خم کردن و فرم دادن به چوب چندلا از تکنیک هایی بود که طراحان بر روی آن پژوهش می کردند.

طراحان معروف و نمونه های شاخص

آثار سبک مدرن الهام بخش طراحان این دوره بود. همچنین طراحان برزیلی و اسکانندیناویایی نیز بر این سبک بسیار تاثیر گذار بودند. آنها سبکی ساده و عاری از تزیینات را با الهام از طبیعت در کارهایشان به تصویر می کشیدند. چارلز و ری ایمز (Charles and Ray Eames) از معروفترین طراحان این سبک هستند. از دیگر طراحان این دوره می توان به ارو سارینن (Eero Saarinen)، ارو آرنیو (Eero Aarnio) و آرنه یاکوبسن (Arne Jacobsen) اشاره کرد.

کتابخانه اثر اتوره سوتساس

مبلمان پست مدرنیسم (۱۹۶۰ - اکنون)

Postmodernism

در اوایل دهه ۱۹۶۰ اولین انتقادات نسبت به مدرنیسم در زمینه معماری آغاز شد. آنها معتقد بودند که انتزاع هندسی به تنهایی باعث می شود که اشیا از سمبلیسم، ویژگی های انسانی و نشانه شناسانه خالی شوند. اوایل دهه ۱۹۷۰ بود که معماران شروع به استفاده از نقوش تزئینی در طرح هایشان کردند که در ظاهر سبک های تزئینی گذشته را به یاد می آورد. این سبک حاصل پیوند نوگرایی مدرنیسم با سنت گرایی بود و با نگاهی به گذشته عناصری برای استفاده در آینده انتخاب می شدند. پست مدرنیسم با استفاده از زبان نشانه شناسی خلوص فرهنگی جامعه مدرن را نشان می داد. این سبک نه تنها از سبک های گذشته مانند آرت دکو، دی استایل و ساختارگرایی بلکه از سبک های جدیدتر و تصاویر کامپیوتری نیز بهره می برد. در این سبک به پیچیدگی، ابهام، طنز، هجو و کنایه توجه ویژه ای می شود.

صندلی دسته دار بل ایر اثر پتر شایر

اثر الساندر و مندیونی

MG1

طراحان معروف و نمونه های شاخص

چارلز جنکس (Charles Jencks) به عنوان مؤسس این سبک در تاریخ شناخته می شود و آلدو روسی (Aldo Rossi)، رابرت ونتوری (Robert Venturi)، الساندرو مندینی (Alessandro Mendini) و اتوره سوتساس (Ettore Sottsass) از طراحان شاخص این سبک هستند. آثار هنرمندان جنبش ممفیس که از جنبش های هنری این دوره بود به نوعی پست مدرن هم محسوب می شوند. صندلی های MG1 نمونه یکی از صندلی های اوایل دوران پست مدرن است که به خوبی می توان از زوایا و شکل آن به نشانه های تاریخی در آن پی برد.

میز اثر نورمن فاستر

میلان به سبک های تک (۱۹۶۰-اکنون)

High-tech

سبک های تک در دهه ۱۹۶۰ در آمریکا بسیار مورد توجه قرار گرفت. این سبک ابتدا در معماری پدید آمد.

آثار نورمن فاستر

فرم و عملکرد

همان طور که از ترجمه کلمه های تک بر می آید، «تکنولوژی برتر» در طراحی مد نظر قرار می گرفت. بیانی دور از ارجاعات فرهنگی و انسانی، سودمندی و ارگونومی مواردی بودند که در سبک های تک به آنها پرداخته می شدند.

مواد

مواد همگن، خام و خشن مانند استیل بدون صیقل و ورقه های پلاستیکی در این سبک و طراحی های مربوط به آن مورد استفاده قرار گرفتند.

طراحان معروف و نمونه های شاخص

نورمن فاستر (Norman Foster) از طراحان معروف این سبک است.

صندلی روح اثر فیلیپ

استارک

مبلمان مینیمالیسم (۱۹۷۰ تا اکنون)

Minimalism

سبک کمینه گرایی یا مینیمالیسم، از سبک هایبست که در دهه های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ در اثر رکود اقتصادی در اروپا و آمریکا مورد توجه قرار گرفت.

قفسه دونالد جاد

صندلی اوبیک اثر استارک

صندلی Sing Sing Sing اثر شیرو کروماتا

فرم و عملکرد

این سبک در ایتالیا ظهور یافت و با شعار «کمتر بیشتر است» که جمله ای از میس ون در روهه است، وارد زندگی مردم شد. راحتی، سهولت استفاده و لذت بصری از شاخصه های مهم این سبک هستند که با کاهش هزینه ها از فلسفه ذن ژاپنی پیروی می کنند. حذف زوائد، تزیینات و استفاده از المان های گرافیکی از شاخصه های این سبک هستند.

مواد

فلزات سیاه، نقره ای و پلاستیک به عنوان عناصر بصری نرم مورد استفاده طراحان قرار می گرفتند.

طراحان معروف و نمونه های شاخص

فیلیپ استارک (Philippe Starck) یکی از طراحان مشهور این سبک است که هنوز فعالیتش را در این عرصه ادامه می دهد. همچنین شیرو کروماتا (Shiro Kuramata) صندلی Sing Sing Sing را به این سبک در سال ۱۹۸۶ طراحی کرد.

اثر

برادران

هاس

تاریخچه مبلمان اواخر قرن بیستم تا امروز

سبک های طراحی مبلمان که تاریخچه مبلمان در قرن بیستم را تکمیل می کنند به این سبک ها محدود نمی شوند. برای مثال پس از جنگ جهانی دوم در آلمان **کارکردگرایی** یا فانکشنالیسم پدید آمده چرا که بحران اقتصادی شهروندان آلمانی را به زندگی در خانه هایی کوچکتر سوق داده بود و نیازمند مبلمان عملکردی، راحت و قابل جابه جایی بودند. برگزاری نمایشگاه های متعدد مبلمان در اروپا و امریکا و توسعه ارتباطات سبب شد منتقدان از سبکی به نام **سبک بین المللی** یاد کنند که اشاره به ویژگی های یکسان آثار طراحی دوره خود در اقصا نقاط جهان داشت. دغدغه های محیط زیستی جنبش **طراحی سبز** را پدید آورد که طراحی و تولید **مبلمان پایدار و دوست دار محیط زیست** از نتایج آن است.

پاپ دیزاین که ریشه های مشترکی با پاپ آرت دارد و طراحی مردمی شناخته می شود، رویکرد سرخوشی و هیجان را دنبال می کرد و صندلی های رنگارنگ **بین بگ** و پرشده از دانه های شن ماحصل این جنبش است. همچنین طراحی مبلمان سکشنال یا انواع مبل ال در این دوره به ثبات رسید همانطور که گفته شد فرایند طراحی و تولید مبلمان اداری که از قرن ها قبل شروع شده بود در این دوره تکمیل شد. صندلی های اداری ایمنها گرچه الگویی در طراحی مبلمان اداری بودند اما **صندلی اداری ارون (Aeron Chair)** محصول شرکت هرمان میلر که در سال ۱۹۹۳ طراحی و روانه بازار شد، دنیای طراحی مبلمان ارگونومیک را متحول کرد. این صندلی با قابلیت های تنظیمی بی شمار، دستگاهی برای نشستن لقب گرفت و تا کنون نیز از پرفروش ترین صندلی های اداری جهان است.

شاید بتوان تمایل به **برداشتن میان مرز هنر و مبلمان** را از جدیدترین جریان های تاریخ طراحی مبلمان در قرن بیست و یکم دانست. پس از سال ها تلاش برای توجه به عملکردگرایی، شاهد طراحی های جدیدی در حوزه مبلمان هستیم که گرچه به وضوح آنتی دیزاین نیستند اما هنرمند جوان این جریان تجربه گرایی و فرم پردازی را اولویت قرار داده اند. چرا که شاید مبلمان دیگر به عنوان ابزاری برای نشستن، جذابیتش را برای طراحان از دست داده است و به دنبال بهانه دیگری برای طراحی این شی همیشگی و جدانشدنی از زندگی انسان هستند.

تاریخچه مبلمان در سایر نقاط جهان

تاریخچه مبلمان به آنچه در غرب روی داده است محدود نمی شود. همزمان با غرب در شرق جهان نیز طراحی مبلمان روند متفاوت خود را می پیمود. کشورهای خاورمیانه هنرهای سنتی و صنایع دستی خود را در طراحی مبلمان به کار می بستند تا آنجا که امروزه همدان پایتخت مثبت جهان به شمار می رود و نمود هنر بیش از هر جا روی مبلمان است. در شرق دور سبک زندگی متفاوت سبب شد مبلمان چینی و ژاپنی هم به سبک خود توسعه پیدا کند. در ادامه تصاویری از مبلمان چین و ژاپن را که در دوره هایی بر هنر غرب نیز تاثیر گذاردند می بینید.

تاریخچه مبلمان شرق دور